

Sagsøgte: Europa-Parlamentet og Jerzy Buzek (Bruxelles, Belgien)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 2. marts 2010 af formanden for Europa-Parlamentet, Jerzy Buzek, hvorved sagsøgeren fortabte retten til opholdsgodtgørelse i 10 dage, og afgørelse truffet den 24. marts 2010 af Europa-Parlamentets Præsidium, samt afgørelse truffet den 31. august 2011 af formanden for Europa-Parlamentet, hvorved sagsøgerens anmodning om at forsvare sin parlamentarisk immunitet blev afvist, annulleres.

— Subsidiært erklæres ovennævnte afgørelser ugyldige, eller det fastslås, at de burde have været erklæret ugyldige.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

- 1) Første anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel 8 i Protokol (nr. 7) vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter (EUT 2010 C 84, s. 99), idet sagsøgerens tale den 24. februar 2010 blev holdt i dennes egenkab af medlem af Europa-Parlamentet. Som sådan indeholdt den pågældende tale politiske standpunkter, og det er af afgørende betydning, at et medlem af Europa-Parlamentet kan tale frit.
- 2) Andet anbringende vedrører tilsidesættelse af retten til at kunne tale frit, idet der ikke blev taget behørigt hensyn til artikel 9, stk. 3, i Europa-Parlamentets forretningsorden (EUT 2011, L 116, s. 1).
- 3) Tredje anbringende vedrører tilsidesættelse af retten til en uafhængig og upartisk domstolsprøvelse, således som knæsat i artikel 6 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, idet enhver deltagelse i den nærværende sags beslutningsproces af formanden for Parlamentet eller af enhver anden, der var til stede under plenarforsamlingen den 24. februar 2010, og som havde taget et standpunkt, ikke må ske.
- 4) Fjerde anbringende vedrører en ukorrekt fortolkning af artikel 152, stk. 1, og artikel 153 i Europa-Parlamentets forretningsorden, idet sanktionerne i sidstnævnte bestemmelse skal læses i sammenhæng med dennes indledende ord, der først og fremmest omhandler særligt grove tilfælde af uorden eller afbrydelser »... under tilsidesættelse af principperne i artikel 9 ...«.

Sag anlagt den 4. november 2011 — Hassan mod Rådet

(Sag T-572/11)

(2012/C 25/106)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Samir Hassan (Damaskus, Syrien) (ved advokaterne E. Morgan de Rivery og E. Lagathu)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- På grundlag af artikel 263 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) annulleres:
 - Rådets gennemførelsesafgørelse 2011/515/FUSP af 23. august 2011 om gennemførelse af afgørelse 2011/273/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien, idet Samir Hassan herved optages på listen i bilaget til Rådets afgørelse 2011/273/FUSP af 9. maj 2011 om restriktive foranstaltninger over for Syrien.
 - Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 843/2011 af 23. august 2011 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 442/2011 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien, idet Samir Hassan herved optages på listen i bilag II til Rådets forordning (EU) nr. 442/2011 af 9. maj 2011 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien.
- På grundlag af artikel 268 TEUF og 340 TEUF erstattes den skade, der er forvoldt Samir Hassan som følge af de ovennævnte restriktive foranstaltninger over for ham, på følgende måde:
 - Det fastslås, at Rådet for Den Europæiske Union ifalder ansvar uden for kontraktforhold for den allerede lidte og den fremtidige økonomiske skade og for den ikke-økonomiske skade.
 - Samir Hassan tilkendes et månedligt beløb på 250 000 EUR fra den 1. september 2011 som erstatning for den økonomiske skade, som han har lidt.
 - Samir Hassan tilkendes et symbolsk beløb på en (1) euro for den ikke-økonomiske skade, som han har lidt.

- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at erstatte den fremtidige økonomiske skade.
- Under alle omstændigheder tilpligtes Rådet at betale samtlige sagsomkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat syv anbringender.

- 1) Første anbringende om Rådets åbenbart urigtige bedømmelse af de faktiske omstændigheder og den retlige fejl, som følger heraf.
- 2) Andet anbringende om tilsidesættelse af begrundelsespligten, retten til forsvar og retten til effektiv retsbeskyttelse.
- 3) Tredje anbringende om tilsidesættelse af ejendomsretten og proportionalitetsprincippet.
- 4) Fjerde anbringende om tilsidesættelse af uskyldsformodningen i forhold til sagsøgeren.
- 5) Femte anbringende om Rådets tilsidesættelse af dets egne retningslinjer for gennemførelse og evaluering af restriktive foranstaltninger som led i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik.
- 6) Sjette anbringende om magtfordrejning fra Rådets side.
- 7) Syvende anbringende om erstatning for den skade, som de af Rådet iværksatte ulovlige foranstaltninger har forvoldt.

Sag anlagt den 4. november 2011 — JAS mod Kommissionen

(Sag T-573/11)

(2012/C 25/107)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: JAS Jet Air Service France (JAS) (Frankrig) (ved advokat T. Gallois)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse af 5. august 2011 i sagen REM 01/2008 annulleres, idet Kommissionen herved:

- har besluttet, at der ikke var tale om en særlig situation

- har afvist selskabet JAS Jet Air Services ansøgning af 24. januar 2008 om fritagelse for importafgifter for et beløb på 1 001 778,20 EUR.

- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført fem anbringender.

- 1) Første anbringende om tilsidesættelse af begrundelsespligten, idet Kommissionen havde anvendt hypotetiske begrundelser.
- 2) Andet anbringende om tilsidesættelse af retten til forsvar, idet Kommissionen ikke havde krævet, at de nationale myndigheder fremlagde originaler eller kopier af de toldangivelser, der var genstanden for ansøgningen om fritagelse, selvom disse dokumenter beviste, at der var foretaget en fysisk kontrol.
- 3) Tredje anbringende om, at der med den omvendte bevisbyrde er sket en retsstridig behandling af sagen, idet Kommissionen ved på baggrund af de nationale myndigheders påstand om, at de omhandlede toldangivelser var forsvundet, konkluderede, at beviset kun kan føres, hvis grænsemyndighederne har foretaget en fysisk kontrol af varerne. Sagsøgeren gør gældende, at Kommissionen ikke kan vende denne forsømmelse fra de nationale myndigheders side til skade for sagsøgeren.

- 4) Fjerde anbringende om tilsidesættelse af EF-toldkodeksens artikel 239⁽¹⁾, idet Kommissionen har begrænset anvendelsesområdet for begrebet en »særlig situation«.

- 5) Femte anbringende om materielle fejl og åbenbart urigtige skøn, idet Kommissionen havde konkluderet, at der ikke var tale om en »særlig situation« i henhold til toldkodeksens artikel 239, selvom sagsøgeren befandt sig i samme situation, som et andet nederlandsk speditjonsfirma, hvis situation, Kommissionen fandt, udgjorde en »særlig situation«.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12.10.1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1).